

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: Stoletý design

Práci předložil student: ZÁHORKOVÁ Lenka, BcA.

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Keramika

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil:

Doc. MgA. Gabriel Vach

1. Cíl práce

Lenka si vybrala za téma své diplomové práce stoletý design - téma, které má studenty především provokovat, má je donutit podívat se na svou práci, svůj obor, na svou současnost v širší souvislosti, nutí je najít vlastní klíč k těm 100 letům v názvu.

2. Stručný komentář hodnotitele

Bude pro mne velmi nesnadné práci Lenky Záborkové hodnotit. Je to totiž práce, která opustila běžné mantinely našeho oboru, našeho ateliéru i rámec školního projektu jako takového. Lenka si sice jako základní médium podržela porcelán, ale její práce jako celek v sobě spojuje prvky konceptuálního umění, sociálního projektu a orální historie.

Premisa projektu je na první pohled jednoduchá: Nechává seniory kreslit na porcelán obrazy ilustrujících jejich život. Téma mezigeneračního dialogu, o který se Lenka ve svém projektu snaží, není v našem českém kontextu nové. Známe příklady spojení umělce/ kurátora s výtvarným projevem neškoleného starého člověka

životním příběhem. Za všechny lze uvést Kateřinu Sedou (Je to jedno), některé projekty uměleckého sdružení Posedlí nebo Jindru Víkovou, která knižně vydala práce svého tatínka.

Lenka používá porcelán 4. jakosti, který za normálních okolností zákazník nikdy neuvidí. Je to výrobní odpad, který nespĺňuje kvalitativní standardy stanovené výrobcem. Výrobek může nevyhovět velmi rozličnými parametry - deformací, prasklinou, vytavenou nečistotou ve střepu, nataveninou na glazuru a naposledy také odlišným tónem bílé barvy. Z porcelánek se nejčastěji odváží jako stavební materiál pro stavbu dálnic.

Tento porcelán Lenka poskytuje osloveným seniorům jako médium pro zaznamenání jejich životních příběhů. Už samo spojení porcelánu 4. jakosti a seniorů - vytváří jisté napětí a lze jej číst jako autorčin provokativní záměr směrem k nám, divákům.

Keramika jako médium pro vyprávění příběhů je používána od starověku. Už na antických vázách můžeme vidět jak náměty mytologické, tak výjevy z běžného života. Keramické manufaktury 18. a 19. století používali talíře jako obrazy - veduty, výjevy z populárních divadelních her (někdy i s citací části textu) bylo dokonce možné zavěsit na zeď jako dekoraci. Takže spojení porcelánu a vyprávění má svou logiku i po stránce konceptuální. A myslím, že v tomto konkrétním případě funguje velmi dobře.

V průběhu práce Lenka opakovaně řešila nejrůznější problémy: musela se naučit pracovat s účastníky projektu Až setkáváním s nimi si postupně uvědomovala, jaká témata mohou fungovat, jaká méně, kam až může s každým tvůrcem v jeho zpovědi zajít. Řešila také nemalé množství problémů ohledně techniky a kvality digitálního tisku, který byl za stávajících podmínek jedinou použitelnou možností atd., atp.

Lenka se sice vzdala své autorské - designérské role, udělala to ale jen pro to, aby na sebe vzala role výzkumníka, producenta, "píáristy", grafika, scénáristy a režiséra.

Vznikl tak projekt, který ve svém soubornu působí dojmem, že se na něm podílela (kromě seniorů samých) velká řada profesionálů z různých oborů.

3. Vyjádření o plagiátorství

Dle mých znalostí není práce plagiátem.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Největší a nejšívotoschopnější aspekt práce Lenky Záborkové vidím v tom, že opravdu může pomoci mezigeneračnímu dialogu, k propojování lidí a zaznamenání neopakovatelných kvalit každého z příběhů. Lenka sama ve svém komentáři píše, že projekt nepovažuje za ukončený. Věřím proto, že v něm bude i do budoucna pokračovat, protože má svou sílu a svůj smysl.

Navrhuji hodnotit práci Lenky Záborkové jako výbornou.

Datum:

Podpis: